

ZASADY I STRATEGIE ORGANIZACJI PRACY W DOMU Z DZIECKIEM

1. Stały rozkład dnia

Dzieci potrzebują dobrej organizacji dnia, czyli dobrego rozplanowania czasu pracy i zabawy. Istotne jest utrzymanie tej samej pory wstawania, spożywania posiłków, wykonywania obowiązków (prac domowych), nauki, zabawy, chodzenia spać. Dziecko wymaga życia w określonym rytmie i ładzie. Tylko wtedy jego organizm, w szczególności układ nerwowy, ma czas na regenerację. Jeżeli dziecko ma uczyć się w domu, ważne jest zadbanie o odpowiednie warunki, czas i miejsce do nauki.

2. Czas nauki

Najlepiej, aby zadania (prace domowe) były wykonywane przez dziecko zawsze o tej samej porze dnia. Najkorzystniejszy czas na naukę to godziny 9.00–12.00 oraz 16.00–18.00, ale jest to także sprawa indywidualna. Zrelaksowane dziecko szybciej zapamiętuje i łatwiej skupia uwagę. Trzeba także pamiętać, że dzieci mają wyrobione już pewne nawyki związane z chodzeniem do szkoły i nauką, co warto wziąć pod uwagę planując czas na naukę, czyli porę dnia. Aby pomóc dziecku zorganizować się w nowej rzeczywistości, tj. nauce w domu, warto także ustalić z dzieckiem określony porządek nauki poszczególnych przedmiotów (to jak plan lekcji w szkole). Dobrze jest ustalić wspólnie z dzieckiem od czego zacznie, w czym może potrzebować pomocy. Nie wolno także zbyt długo koncentrować się na jednym temacie, czy przedmiocie. Urozmaicanie nauki pomoże uniknąć znużenia.

3. Miejsce nauki

Zadania (prace domowe) dziecko powinno wykonywać zawsze w tym samym miejscu, najlepiej przy swoim biurku. Wpływa to zarówno na jego gotowość do nauki, jak i poczucie bezpieczeństwa. Pomieszczenie musi być dobrze wywietrzone. Należy zadbać o ciszę i spokój (wyłączone radio i telefon, zamknięte okna, jeśli dochodzą odgłosy z otoczenia). Jeżeli nauka odbywa się z wykorzystaniem komputera, powinniśmy zadbać o to, żeby dziecko mogło z niego skorzystać (ustalić czas dla każdego dziecka). W przypadku, gdy w domu uczy się więcej dzieci dobrze jest wprowadzić zasadę, że wszystkie dzieci uczą się w tym samym czasie. Zapobiegnie to pojawieniu się u dziecka poczuciu niesprawiedliwości i niechęci do nauki, związanej z tym, że ono musi się uczyć, a brat, czy siostra bawią się, grają na komputerze lub oglądają TV.

4. Przygotowanie biurka i pomocy

W miejscu nauki musi panować porządek należy schować wszystkie przedmioty i zabawki, które mogą dziecko rozpraszać, na biurku wyłożyć tylko te pomoce, które będą potrzebne do wykonania danego zadania i woda mineralna.

Uczniu!

1. Zaczynij naukę od przedmiotów, które są dla Ciebie trudniejsze i których nie lubisz.

2. Stosuj system małych kroków:

Młodsze klasy:

- podziel materiał na mniejsze części, dłuższe i skomplikowane polecenia dziel na kilka prostszych, sprawdzaj z rodzicem, czy dobrze zrozumiałeś, co masz robić i w czym ma ci pomóc. To zalecenie pomoże tobie zwiększyć motywację do uczenia się.
- Rodzicu, zbyt trudne fragmenty wyjaśnij, wykonaj wspólnie z dzieckiem, natychmiast wyłącz się z pomocy, gdy dziecko zaczyna sobie radzić. Pozostawaj z nim w kontakcie i po zakończeniu każdego dłuższego zadania nagradzaj je pochwałą lub ulubioną formą aktywności. Jeśli widzisz, że dziecko znów ma trudności, zmniejsza się jego koncentracja, ponownie na krótko włącz się do jego pracy.

Starsze klasy:

- podziel materiał na krótkie części, przeczytaj każdą część najpierw głośno, potem cicho, powtórz sobie co zapamiętałeś lub napisz krótką informację,
- postępuj tak z kolejnymi częściami,
- przeczytaj całość materiału i spróbuj opowiedzieć co zapamiętałeś.

3. Wykonuj zadania zgodnie z poleceniem. Czytaj uważnie i do końca każde polecenie.

4. Ucz się wzorów, definicji, słówek poprzez wypisanie ich sobie na pojedynczych karteczkach, które ponaklejaj lub poprzypinaj w tych miejscach gdzie przebywasz w domu najczęściej (swoją pokój, lodówka w kuchni itp.).

Widząc je często szybko zapamiętasz.

5. Czytanie lektury wyznaczonej przez nauczyciela jako zadanie domowe:

Młodsze klasy:

Czytaj razem z rodzicem – wykorzystaj technikę „czytanie na raty” (na zmianę) lub „czytanie chórem”, porozmawiaj z rodzicem o tym, co przeczytałeś, co widziałeś na ilustracjach i co usłyszałeś.

Wskazówki dla starszych uczniów do czytania lektur, dłuższych tekstów:

- zastanów się po ile stron dziennie należy czytać, aby zdążyć w terminie,
- przystępuj do czytania gdy jesteś wypoczęty i w dobrym nastroju,
- czytaj dokładnie i uważnie, zaznaczaj zakładkami ważne miejsca,
- rób krótkie streszczenia w myślach lub zapisuj kluczowe hasła, zdania, imiona, nazwiska i związanie z nimi wydarzenia,
- po przeczytaniu fragmentu (rozdziału) skontroluj, czy wszystko jest dla ciebie zrozumiałe. Jeżeli wymaga wyjaśnienia, zapytaj rodzica lub poszukaj w Internecie.

Rodzicu!

1. Sprawdzaj codziennie zeszyt, ćwiczenia dziecka. Dopilnuj, aby poprawiło błędy. Na marginesie lub z boku zaznaczasz ołówkiem, ile błędów znajduje się w danym wierszu (linijce). Dziecko dzięki tej wskazówce sprawdza tylko wskazaną linijkę tekstu, samo powinno wykryć błędy i poprawić (poprawa czasem musi się odbyć z Twoją pomocą, lecz nie może być wykonana przez Ciebie).

2. Włącz do codziennej pracy w domu z dzieckiem ćwiczenia ruchowe. Stosuj krótkie przerwy relaksacyjne połączone z aktywnością ruchową, gdy dostrzeżasz u dziecka znużenie. Zaproponuj dziecku wykonywanie prostych ćwiczeń ruchowych.

3. Stosuj wzmocnienia pozytywne – pochwały za wysiłek i zaangażowanie.

Nauka w domu niesie ze sobą pewne ryzyko, odruchowo możemy chcieć coś do dziecka powiedzieć, zapytać, poprosić o pomoc. Ważne, żeby nie przerywać nauki, np. nie wołać do telefonu... W czasie, kiedy dzieci nie mogą wyjść z domu, żeby spotkać się z kolegami, dobrą motywacją do sprawnego poradzenia sobie z zaplanowaną na dany dzień nauką, jest perspektywa „spotkania” się z rówieśnikami po zakończeniu nauki na mediach społecznościowych, pogrania on-line w grę komputerową. Trzeba pamiętać, że kontakty z rówieśnikami są ważną potrzebą rozwojową dzieci. Rodzice powinni także dawać dzieciom do zrozumienia, że nauka jest ważna, interesować się tym, co robią. Jeżeli mamy taką możliwość można wspólnie z dzieckiem obejrzeć zaproponowany przez nauczyciela film, wybrać się na wirtualną wycieczkę np. do muzeum gdy z historii jest omawiany dany temat, obejrzeć i zrobić zaproponowany przez nauczyciela eksperyment z chemii czy fizyki, czy też film. Ważne, żeby pobudzać w dzieciach ciekawość poznawczą i pokazywać, że to co robią jest ważne dla rodzica. W dobie zasobów Internetu i dostępu do ciekawych propozycji, możemy sprawić, że nauka w domu nie będzie tylko przykrym obowiązkiem. Nauka w domu daje też możliwości inne niż szkoła, np. czytania tematu czy książki w ulubionej pozycji i miejscu, np. na kanapie. Warto dzieciom na to pozwolić, aby nie musiały siedzieć tylko przy biurku. Dzieci, podobnie jak dorośli, lubią być ekspertami w tym co robią, zabawa w szkołę i uczenie młodszego rodzeństwa może być dobrym sposobem na naukę i przy okazji dobrą zabawą (szczególnie w przypadku młodszych dzieci). Ważne jest też to, jak spędzamy czas i co robimy z dziećmi, oprócz nauki. Warto znaleźć czas na rozmowę, wspólne obejście filmu, zagranie w ulubioną grę planszową. Zachęcaj dziecko do pomocy w wykonaniu różnych prac domowych (wspólne przygotowywanie posiłków, pieczenie ciasta itp.). Przymusowy pobyt dziecka w domu nie może kojarzyć się tylko z nauką.

Przydzielaj dziecku konkretne zadania i chwal je za zaangażowanie, wkład pracy.

Pamiętaj: liczą się chęci oraz wysiłek, bez względu na efekt końcowy.